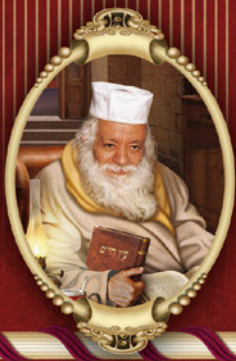

תפארת מרדכי

עלון שבועי • ע"ש המקובל הצדיק רבינו מרדכי שרעבי זיע"א ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום" תככ"ז

גיליון מס' 303 • פרשת מטות • יום שישי כג' תמוז ה'תשפ"ב (22.7.2022) • לתרומות: 02-624-9000

הלכה

דינים הנוהגים מר"ח עד ט' באב

- א. משנכנס אב ממעטים בשמחה, ולכן ישראל שיש לו משפט עם נכרי ישתדל לדחות משפטו עד לאחר תשעה באב. וכן מי שצריך לעבור ניתוח, והוא ניתוח שאפשר לדחותו עד אחר תשעה באב, כדאי שידחה הניתוח.
- ב. יש להמנע מלקנות או להזמין ריהוט חדש או כלים חדשים וכיוצא בזה, אע"פ שיגיעו לביתו רק לאחר תשעה באב. אמנם דבר האבד, כגון מכירות בזול, שעלול להפסיד הרבה אם לא יקנה, מותר. ומטעם זה מותר ג"כ לחתום חוזה לקניית או שכירות דירה בימים אלו, לפי שאינו יודע אם יזדמן לו אח"כ.
- ג. אין נושאים נשים, ואין עושין סעודת אירוסין מר"ח עד התענית. אבל ליארס בלא סעודה מותר, שמא יקדמנו אחר.
- ד. מר"ח ועד התענית לא יקנו בגדים חדשים (למעט בגדים שאינם חשובים כמו גרבים וכדו'), ואפילו אם קונים על מנת ללבושן אח"כ. מיהו אם נקרעו בגדיו ואין לו אחרים. או כשיש עתה לקנות בזול מאד, ולאחר תשעה באב לא יהיה במחיר הזה מותר לקנות חדשים.
- ה. המנהג לכבס הבגדים וללבוש בגדים מוכנסים מראש חודש עד שבוע שחל בו תשעה באב, ובני אשכנז היוצאים ביד הרמ"א נהגו להחמיר.
- ו. מנהג בני ספרד בארץ ישראל, שאין נמנעים מרחיצת הגוף בחמין ובסבון אלא בשבוע שחל בו.
- ז. נהגו שלא לאכול בשר (בשר עוף ותבשיל שהתבשל עם בשר בכלל האיסור) ושלא לשתות יין מר"ח, לפי שבטלו הנסכים והקרבנות בבית המקדש, ואסור לפרוץ גדר. ואין נמנעים אלא מב' אב ואילך, אבל ב"ר"ח עצמו אוכלים בשר וכן מנהג ירושלים.
- ח. אע"פ שאין לאכול משיורי שבת בשר ועופות, מ"מ בסעודה רביעית אם נוהג תמיד לאכול בשר מותר, ומצוה איכא.
- ט. לנוהגים לטעום בערב שבת מהתבשילים שמבשלים לכבוד שבת, מותר לטעום מהם אף שיש בתבשילים בשר. שאין טעימה כאכילה, כי טעימת התבשיל בערב שבת יסודתה בהררי קודש וזה סוד טועמיה חיים זכו.
- י. בשר שנשתייר משבת חזון, ורוצה לאכול בשבוע זו, הנה הבשר עצמו אסור, אבל יכול להאכילו לתינוקות.
- יא. מי שביקר על חתיכת בשר, ושוב נזכר שבימים אלו אין לאכול בשר, יטעם מעט מן הבשר, כדי שלא תהיה ברכתו לבטלה. שאין בטעימה כזאת לא משום שמחה ולא משום ביטול המנהג.
- יב. יולדת בתוך שלשים אחר לידתה, מותרת באכילת בשר בימים אלו. וכן יש להתיר לכל חולה שאין בו סכנה.
- יג. בסעודת מצוה שאחר ראש חודש אב, כגון בסעודת ברית מילה, מותר לאכול בשר. וכל הקרובים של בעל הברית ריעיו ואוהביו הקרואים לסעודה רשאים לאכול שם בשר. אבל סתם בני אדם שהולכים שם אך ורק למטרה זו של אכילת בשר למלאת תאונתם, הרי הם עושים מצוה הבאה בעבירה.

מאמר הפרשה

בית המקדש נחרב בגלל מידות רעות

בואו ונרבה אהבת חינוס כתשובת המשקל

ועונות אלה גדולים ועצומים הם, ויכולים לגרום לחרבן. כדאמר ר' אלעזר (גיטין נז.) בא וראה כמה גדולה כחה של בושא שהרי סייע הקב"ה את בר קמצא והחריב את ביתו ושרף את היכלו. והטעם לחומרת העון הוא כמו שמביא החפץ חיים (בהקדמתו) מהזוה"ק שע"י לשה"ר מעוררים את המקטרג העליון על ישראל ח"ו, וכן שנאה והלבנת פנים וכיוצא בהם, כל אלה מעורר שונאים ומקטרגים למעלה רח"ל, עד שמדת הדין מתעוררת, ולא יכלו לעמוד כנגדה.

מזן החפץ חיים זצוק"ל ראה פעם את חתנו רבי הירש לוינסון מנסח מברק דחוף ועשה מאמץ לחסוך במילים כדי לחסוך בהוצאות התשלום. החפץ חיים שהתבונן בנעשה, הפיק מכך לקח מוסרי צורב ואמר: תראו עד כמה אנשים מדקדקים בניסוח מברק וסופרים כל מילה ומילה. וכל כך למה, משום שהם יודעים שכל מילה עולה להם כסף. ואם בכסף הבריות מדקדקים כל כך, על אחת כמה וכמה יש לספור כל מילה שמוציאים מהפה, וכ"ש אם זה נוגע לאיסורים חמורים שבתורה, ופוגע גם בממונות ולפעמים גם בנפשות.

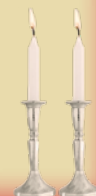
נמצאים אנחנו בעיצומם של ימי בין המצרים ימים קשים בהם שולטים החיצונים, ולכן צריכים אנו בהם זהירות גדולה, ולהשתדל יותר לילך בדרכי הי"ת לקום באשמורת לבכות על חרבן בית מקדשנו ותפארתנו ולאמר תיקון חצות בבכיות ותפלת הרש"ש ולאמר סדר פטום הקטורת נעוה, ולעסוק בתורה עד זמן התפילה, ועל ידי זה ניתן עז וסיוע לשכינת עוזינו ולאקמא שכונתא מעפרא ולבטל מעלינו ומעל כל ישראל כל גזירות קשות ורעות, וראה פלא שבפרשיות אלו דשלושת השבועות מטות מסעי דברים, אין עליהם פירוש בזהר הקדוש, להראות לנו כמה קשים ימים אלו וכמה הסתר פנים יש בימים אלה, שלא זכינו לפירוש הזהר הקדוש, שהוא הכח הגדול לצאת מהגלות, וכפי שאמר רשב"י בדא יפקון מן גלותא.

דבר פלא מצינו באגדתא דחרבן הבית (גיטין נה: - נח.) שמתחילה ומסיימת בענין של מדות. מתחילה היא, אקמצא ובר קמצא חריב ירושלים. דהגם שהפירוש כפשוטו הוא שהשתלשלות ענין החרבן התחיל במעשה זה, שמתוך כך הלשין על ישראל, ועי"ז באו עליהם האויבים, אבל רמז יש בזה, ששחיתות המדות גרמו לחרבן הבית. דכבר אחז"ל (וימא ט:) שהבית השני נחרב בעוון שנאת חנם, וסיפרו לנו חז"ל כאן עד היכן היתה שנאת חנם טבועה בלב ההמון, עד שאחד הוציא מביתו את שונאו בהלבנת פנים גדולה, למרות שביקשו לא לביישו ברבים, והציע לו לשלם הוצאות כל הסעודה, ובלבד שלא יוציאו, הרי עד כמה שהיה בזיון זה קשה לו, ובכל זאת גברה השנאה על תאוות הצמא, ויותר על סכום הגון שהלה הציע לו, ובלבד שיוכל להנקם ממנו ולבוטו ברבים. והחכמים שישבו שם באותה סעודה לא מיחו בו, שתקו ולא אמרו דבר. וזה כאב לבר קמצא ביותר, מדשתקו רבנן ש"מ ניחא להו. איננו יודעים למה שתקו רבנן, ומי היו אותם רבנן דשתקו, יתכן ולא היו התנאים שבאותו דור, וגם סברו שלא יפעלו כלום במחאתם, והיו בגדר מצוה שלא לומר דבר שאינו נשמע (יבמות סה:).

אבל קלקול המדות היה עד כדי כך שבר קמצא בשביל שביזוהו, הלך להתנקם בכלל ישראל, באנשים נשים וטף חפים מפשע, ונעשה מוסר ומלשין, ועל ידי הלשנתו נמסרו ישראל לשונאיהם אחז מעשה המן בן המדתא בידו, לדבר לשון הרע על ישראל, ולמסרם להריגה, והטעם כי שנאת חנם ולה"ר קשורים זב"ז, שמתוך שנאה בא ללה"ר, שהרי על בנו אהובו אינו מדבר לה"ר, כי אינו רואה בו פגם, ושוב גורמת לה"ר להרבות השנאה, וכן חוזר חלילה. ובדאי לא בשביל רשעת אדם א' נחרב הבית, ונהרגו רבבות מיישראל רח"ל, וגלינו מארצנו, אלא שחז"ל הראו לנו בזה איך היו פני אותו הדור שנחרב בו בית שני - שנאת חינוס ולה"ר, היו בו דברים שכיחים, הלבנת פנים ברבים לא נחשב לחטא, עד שהחכמים לא יכלו אפילו להוכיח על זה.

כניסה יציאה

19:07	20:23	ירושלים
19:24	20:26	תל אביב
19:25	20:23	באר שבע
19:23	20:25	צפת
	21:07	ר"ת

לרפוש

עדנה בת אסתר | אורי בן מרים
ג'ורג יוסף בן ממה
זרע בר קיימא
אלין בן עדנה ומוריה בת מרים
זניאל בן אילה ושילת בת רבקה
אברהם ויפית בני אילנה

לע"נ

הרבנית שולמית רחל
שמואלי בת מזל
אסתר בת שמחה
דוד בן חנה
הרב מיכאל בן מייא
ר' יעקב בן לאה פנקר
שמואל בן רבקה

זוהר הפרשה מעוטר כפי מאת הגאון המקובל רבינו בניהו שמואלי שליט"א

ישראל כדוגמת הלב בתוך האיברים

שהרי הלב הוא עדין ורך וחלש, ומלפא וקיימא דכל שאר שייפין הוא המלך והמקים ונתן חיית לכל שאר האיברים, לא נטיל למזוניה, אלא ברירו וצחוקא דכל דמא ולא נוטל למזון עצמו אלא מהמבורר והצח והנקי של כל הים, ומזוניה נקי ובריא, ואיהו רביך וחקלש מפלא ומזון נקי ומזוכך והוא רך וחלש ככל שאר האיברים, וישאר פסולת אנח לכל שייפין והפסולת של המאכלים הוא מניח לכל שאר האיברים, וכל שאר שייפין לא משגחין בהאי וכל שאר האיברים לא משגיחים בו, אלא כל פסולת ובייש דכלא, נטלין אלא כל הפסולת והרע של כל המזון הם נוטלים, ואנן בתקיפו פמה דאתחיי לון והמה בחוק כמו שראוי להם.

ועל דא ועל זה בכל שאר שייפין אית אבענועין, שאת או ספחת, סגיור, דצעות בכל שאר האיברים יש מחלות כמו אבענועיות שאת או ספחת או נגעי הצרעת, ללפא, לאו מפל הני כלום משאי"כ בלב אין מכל אלה כלום, אלא איהו נקי ברירא מפלא, לית ביה מומא כלל, אלא הוא נקי ומזוכך מכולם ואין בו מום כלל, פך קודשא בריהו הוא נטיל ליה לישאל דאיהו נקי וברירו דלית ביה מומא כך הקב"ה לקח את ישראל שהם נקים ומזוככים ואין בהם מום כמו הלב לגבי שאר האיברים על דא פתיב על זה כתוב, (שיר השירים) כלך דלך נפר רעתי וגוים אין בך, אתה רבי יוסי, נשיך דוי בא רבי יוסי ונשק את ידו של ר' אבא, אמה, אילו לא אתינא לעלמא, אלא למשמע דאי, דא אמר אילו לא באתי לעולם אלא לשמוע דבר זה היה מספיק לי.

וישראל מתנהגו גו שאר עמין, פגוונא דלפא גו שייפין ועם ישראל מתנהגים בתוך שאר העמים כדוגמת הלב בתוך האיברים, לפא איהו רביך וחקלש, ואיהו קיימא דכל שייפין שהרי הלב הוא רך וחלש, והוא הקיום והחיית של כל האיברים, לא ידע מצערא וקמא ויגונא כלל, אלא לפא, דביה קיימא, דביה סובלתנו וכל אבר ואבר לא יודע מצער ודוחק ויגון, אלא רק הלב שבו הקיום והחיית ובו התבונה, משאי"כ שאר שייפין לא אתקריב בהו כלל ושאר האיברים לא מתקרב בהם מכל האמור לעיל, דהא לית בהו קיימא, ולא ידעין מדי שהרי אין בהם קיום וחיית ולא יודעים דבר, כל שאר שייפין לא קריבין למלפא כי כל שאר האיברים לא קרובים למלך, דאיהו חקמתא וסובלתנו, דשריא במוקא שהוא החכמה והתבונה השורים במת, אלא לפא אלא רק הלב, וישאר שייפין, רחיקין מניה, ולא ידעין מניה כלל ושאר האיברים רחוקים ממנו, ולא יודעים ממנו כלל, פך ישראל, למלפא קדישא קריבין, וישאר עמין רחיקין מניה כן ישראל למלך הקדוש הם קרובים ושאר העמים רחוקים ממנו.

שאלתא אתרא ועל השאלה האחרונה בענין המאכלות, דישאל לא אכלי נבלות וטרפות שישאר לא אוכלים נבלות וטרפות, וטנופא ולכלובא דשקצים ורמשים פשאר עמין ודברים מטונפים ומלוכלכים של שקצים כשאר העמים, הכי הוא, דהא לפא דאיהו רביך וחקלש כן הוא

מעשה לשבת

המת שקם לתחיה בגזירת רבו

לרבנו המהרש"ל (שהיה רב וראש ישיבה בלובלין לפני 400 שנה) היה תלמיד שהתאלמן מאשתו. חלפו כמה חדשים מפטירתה אך האברך עודנו מתהלך אפוף מרה שחורה. קרא לו המהרש"ל ושאלו לפשר הדבר. לאחר שהפציר בו רבות, גילה התלמיד שכאשר שכבה אשתו על ערש דווי, הבטיח לה בתקיעת כף שלא ישא אחרת לעולם. אמר לו המהרש"ל, על פי דין תורה השבועה לא חלה, דהוה ליה נשבע לעבור על המצוה, מותר לך, וחייב אתה להקים בית בישראל. התלמיד עשה כפקודת רבו ונשא אשה, לא עברו ימים מועטים וכל לובלין היתה כמורקחה, האברך נפטר לבית עולמו. משספרו זאת למהרש"ל, ביקש להזמין את אנשי חברה קדישא, וציוה להם לעשות לאברך את טהרתו ולהתנהג בו כרגיל, וכשיהיו מוכנים להניחו בקברו, יודיעו לו. וכך עשו. לקח המהרש"ל פתקא ורשם, שלום לכם פמליא של מעלה, אני פסקתי על פי דין תורה שתלמידי מותר וחייב לשאת אשה, ואני גוזר בכח התורה שתחזירו לי את תלמידי. חתם שמו, וציוה להניח הקלף ביד המת, להניחו בקבר, ולהשאיר את הקבר פתוח, ושכולם יעזבו את בית העלמין. לא עברה שעה קלה, האברך יצא מקברו בתכריכו, והתהלך ברחובות כאילו מאומה לא קרה... כשבא המת עם תכריכו לביתו, נבהלה אשתו וברחה לבית אביה. בבוקר שלח המהרש"ל לתלמיד שילבש בגדיו ויבוא לישיבה, כשהתלמיד בא לישיבה, פחדו התלמידים לשבת על יד מת. גזר המהרש"ל שוב בכח התורה ששר השכחה ישתלט על לובלין, וישכיח את כל הענין. וכך היה. לאחר ימים מספר נשכח כל הענין מאנשי לובלין, האברך שב להיות כאחד האדם, וזכה לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות.

נלמד מכאן כמה חמור עוון נדרים ושבועות, שהרי אפי' שפסקו לו שמותר לו להתחתן כי השבועה לא חלה, בכל זאת ראינו שבתחילה ב"ד של מעלה לא פטרו אותו מעונש ונענש ונפטר מן העולם הזה, ועוד נלמד כמה גדול כח החכמים שיכולים להחיות מתים בפסק שלהם ושולטים אפי' בעליונים ותובעים וגוזרים ומסכימים עמהם למעלה וכל זה הוא כח תורתנו הקדושה. לכן נקבל עלינו להזהר מאד בשבועות ונדרים, וכן בכבוד חכמים שכמה גדול כוחם שהקב"ה גוזר והם מבטלים ואפי' מחיה מתים ויהי לפלא.

נדר שלא לצאת מבית המדרש

בהיות רבי בנימין רב בלומז'א, הגיע לשם תלמיד חכם גדול ונדר לשבת בבית המדרש זמן מרובה ולעסוק בתורה ועבודה מבלי לצאת החוצה, אנשי המקום הרע להם הדבר וגרם להם צער רב, על שלא יצא האיש מבית המדרש אף בשבתות, כיון שלא היה עירוב בעיר ונבצר מהם להביא לו מאכל ומשקה ושאר צרכיו. לא ידעו בני העיר לשיט עצות בנפשם כדת מה לעשות, יום אחד הגיע לעיר לומז'א רבי עקיבא איגר כדי להשתתף בשמחת הנישואין של אחד מבניו, ורבי בנימין ניצל את ההזדמנות לשטוח בפניו את הדאגה המעיקה על בני העיר זה זמן רב, על אודות אותו תלמיד חכם הממאן לצאת מחוץ לכותלי בית המדרש, כשמוע רבי עקיבא איגר שהלה הוא תלמיד חכם, החליט לבקרו בבית המדרש יחד עם רב העיר, ומי ראה אותם יוצאים ולא יצא, נכנסו הגאונים לבית המדרש ורעק"א החל מדבר עם אותו תלמיד חכם שמעתי שהינו ת"ח ומאחר שאין הוא יכול לצאת מפה, לכן באתי לבקרו כאן, לא היה יכול הת"ח לעצור מלהביע רגשותיו בפני רעק"א איגר ושאל מדוע הוצרך רבנו להטריח את עצמו עם כל מלווי לבקר אדם פשוט כמוני, שאלו רעק"א, אילו ידעת זאת מקודם שנבוא אליו, היה נודר נדרו, הס מלהזכיר השיב אותו תלמיד חכם, הייתי אני רץ כצבי לקבל פני קדשו. אם כן - מותר לך, מותר לך, מותר לך, קרא רעק"א בקול בפתחו לו פתח חרטה, וכל העם עונים אחריו מותר לך.

הגנו שמחים להודיע כי בעזרת ה' נערוך בישיבתנו הקדושה ישיבת המקובלים "נהר שלום"

תיקון לזיווג בט"ו באב

התפילה תיערך על ידי חכמי ורבינו הישיבה המקובלים ובראשם מודנו ורבינו המקובל האלקי בניהו שמואלי שליט"א בט"ו באב (12/8/22) בעת רצון לאחר תפילות ולימודים מיוחדים

הגרשמים עד ד' מנחם אב (1/8/22) יזכו שיתפללו עליהם גם בציון רבנו האריז"ל

לאחר תיקון וייחודים על קברו של רבינו האריז"ל הקדוש, על ידי מקובלי הישיבה ובראשם מודנו ורבינו המקובל האלקי בניהו שמואלי שליט"א לזיווג הגון ולכל הישועות והרפואות, פרנסה טובה, והצלחה

השם שלך חייב להיות שם

בתרומת 55 ש"ח בלבד

לפרטים והרשמה ישיבת "נהר שלום" רח' שילה 6 ת.ד. 2822 - 02-6249000

עבודת רבני: 011 979